

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การศึกษาเป็นกระบวนการถ่ายทอดและสร้างสรรค์ทักษะ ความรู้ ทักษะ และความคิด การศึกษาเป็นองค์ประกอบที่สำคัญในการช่วยพัฒนาให้ประชาชนในชาติเป็นผู้มีสุขภาพสมบูรณ์ทั้งร่างกายและจิตใจ ตลอดจนเป็นผู้มีความรู้ความสามารถ ความคิดที่ดีที่จะช่วยพัฒนาคนสามารถนำมาพัฒนาสังคมให้เจริญก้าวหน้าเป็นไปแนวที่พึงประสงค์ได้ (รัฐสภาระเบียบวิธี 2518 : 7) การศึกษาระดับอุดมศึกษาก็เป็นการจัดการศึกษาหลังมัธยมศึกษา สำหรับผู้ที่กำลังจะ เป็นผู้ใหญ่ เพื่อให้เป็นผู้ที่มีความเพียบพร้อมทั้งทางด้านบุคลิกภาพ ความสามารถในทางปัญญาและทางด้านวิชาการ ตลอดจนความสามารถในการประกอบอาชีพและทำงาน (วิจิตร ศรีสอน 2518 : 11-12)

การศึกษานิเทศน์และวัตถุประสงค์ของสถาบันอุดมศึกษาต่าง ๆ พบว่าได้บ่งชี้ถึงความสำคัญของอิทธิพลแห่งสถาบันที่มีต่อนักศึกษาในลักษณะที่ลึกซึ้งและมีความหมายมากกว่าการถ่ายทอดข้อความรู้ในเรื่องของข้อเท็จจริง ผิกลักษณะเฉพาะหรือสมรรถนะทางปัญญา เพียงด้านเดียว แต่สิ่งที่สถาบันอุดมศึกษาประสงค์จะให้เกิดกับนักศึกษานั้นคือ "การเปลี่ยนแปลง" เปลี่ยนแปลงเพื่อให้เป็นคนที่สมบูรณ์ยิ่งขึ้น เป็น "มนุษย์" มากขึ้นนั่นเอง (พรชูลี อาชวอำรุง 2525 : 245) นักศึกษาที่เข้ามาในสถาบันอุดมศึกษามีการเปลี่ยนแปลงในหลายประการ การเปลี่ยนแปลงและพัฒนาการดังกล่าวเป็นผลมาจากการได้มีปฏิสัมพันธ์กับปัจจัยต่าง ๆ ที่มีอยู่ในสถาบัน เช่น โปรแกรมการเรียน บุคลากร สภาพแวดล้อม บรรยากาศของสถาบัน ตลอดจนกลุ่มเพื่อน การเปลี่ยนแปลงหรือพัฒนาการที่เกิดขึ้นทำให้นักศึกษารู้จักความคิดเห็นของตนเอง มีบุคลิกภาพที่เชื่อมั่นในตนเองมากขึ้น การใช้วิจารณ์ญาติขึ้น รู้จักการแสดงออกดีขึ้น พิจารณาไตร่ตรองอย่างมีเหตุผล มีทัศนคติที่ดีต่อสังคม โอบอ้อมอารีไม่เห็นแก่ประโยชน์ส่วนตน รู้จักปรับตัวให้เข้ากับผู้อื่น รู้จักการเอาใจเขามาใส่ใจเราตลอดจนการรู้จักให้ผู้อื่นเข้าใจตนเอง

(Astin 1983 : 211-212) ดังนั้นการศึกษาระดับอุดมศึกษา จึงมีจุดมุ่งหมายที่ผสมผสาน เพื่อเสริมสร้างบุคลิกภาพ ความสามารถทางปัญญาของบุคคลควบคู่ การศึกษาวิชาการขั้นสูง มุ่งให้บุคคลมีความสามารถประกอบอาชีพ หรืออีกนัยหนึ่ง เน้นการศึกษาเพื่อพัฒนากำลังคน ควบคู่การศึกษาเพื่อพัฒนาความเป็นคน

สถาบันการศึกษาพยาบาล เป็นสถานวิชาชีพในระดับอุดมศึกษาประเภทหนึ่งที่ตั้งขึ้น เพื่อเตรียมผลิตบุคคลที่มีความรู้ความสามารถไปปฏิบัติงานด้านการบริการพยาบาลให้แก่ สังคม และประเทศชาติ ทูลล็อก (Tulloch 1973 : 80-81) และ ซิลวา (Silva 1971 : 531) ได้กำหนดวัตถุประสงค์ของการศึกษาพยาบาลไว้อย่าง ๗ กว้าง ๆ ดังนี้

1. ให้นักศึกษามีความรู้ทั้งทางด้านรูปธรรมและนามธรรม
2. ให้นักศึกษามีทักษะในการฝึกปฏิบัติงานทางคลินิกโดยวิธีทางวิทยาศาสตร์
3. มีทัศนคติที่ดีต่อวิชาชีพ และมีสัมพันธภาพที่ดีต่อบุคลากรในทีม
4. เกิดการเรียนรู้เกี่ยวกับมโนทัศน์ หลักการ ทฤษฎี เพื่อนำไปประยุกต์ ใช้ในการให้บริการในวิชาชีพ

ดังนั้นการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษาไม่ว่าจะสาขาวิชาใดก็ตาม ต่างก็ตั้งวัตถุประสงค์ที่สำคัญในการช่วยให้นักศึกษาในสาขาวิชานั้น ได้มีการเปลี่ยนแปลงและพัฒนาการที่ดี เพื่อเป็นบัณฑิตที่มีคุณภาพและมีคุณลักษณะพร้อมที่จะ เป็นกำลังสำคัญในการออกไปพัฒนาสังคมและประเทศชาติ

โดยที่สถาบันอุดมศึกษา เป็นสถาบันที่รับผิดชอบในการสร้างบัณฑิตผู้ที่มีความรู้ในวิชาการขั้นสูงเพื่อรับผิดชอบภารกิจของสังคมในหน่วยงานต่าง ๆ ของภาครัฐและเอกชน ดังนั้นจึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องห่วงใย และคำนึงถึงผู้เข้ามาศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาในหลายด้าน เช่น ด้านความพร้อมในการศึกษาระดับอุดมศึกษา ความสนใจต่อการเรียนการสอน และกิจกรรมต่าง ๆ อิทธิพลสิ่งแวดล้อมหรือบุคคลในสถาบันอุดมศึกษาที่มีผลต่อการพัฒนาหรือการเปลี่ยนแปลงของนักศึกษา (วัลลภา เทพหัสดิน ณ อยุธยา 2527 : 3-4) เป็นที่ยอมรับว่าในปีหนึ่ง ๆ มีนักศึกษาจำนวนไม่น้อยที่ต้องออกจากการศึกษากลางคัน เนื่องจากหลายสาเหตุ เช่น การแบ่งเวลาไม่ถูกต้องในการทำกิจกรรมกับการเรียน ไม่ตั้งใจเรียน ตลอดจน

ไม่สามารถปรับตัวเข้ากับการเรียนชั้นอุดมศึกษาได้ สาเหตุที่พบอีกคือ มีทัศนคติไม่ดีต่อวิชา คณะที่เรียนรวมทั้งตัวผู้สอนด้วย (มดิชน 2523 : 5) นอกจากนี้ยังพบปัญหาอยู่ที่ตัวนักศึกษาเอง เช่น เวลาอาจารย์ทำงาน นักศึกษามีความพยายามไม่มากพอที่จะทำให้สำเร็จ ไม่สามารถจะใช้เอกสารในห้องสมุดได้อย่างมีประสิทธิภาพ ไม่สามารถนำสิ่งที่เรียนมาแล้วไปประยุกต์ใช้ได้เต็มที่ บางคนยังชอบเรียนด้วยวิธีการบรรยายไม่ยอมรับการสอนด้วยวิธีใหม่ ๆ ขาดความรู้ด้านภาษาอังกฤษ ใช้เอกสารภาษาอังกฤษไม่ได้ และนักศึกษาที่สอบเข้ามาบางคนพื้นฐานไม่ดีพอ แม้จะคัดเลือกมาแล้ว (ไพฑูริย์ ลินลารัตน์ 2522 : 3)

นักศึกษาที่เข้ามาในสถาบันอุดมศึกษาแต่ละคนมีความแตกต่างกันมากในด้านพื้นฐาน การอบรมเลี้ยงดู เศรษฐกิจ ความเชื่อ ครอบครัว และบุคลิกภาพ แต่นักศึกษาต่างก็เข้ามาเรียนในสถาบันอุดมศึกษาด้วยความรู้สึกบริสุทธิ์ ตื่นเต้น ต้องการแสวงหาเอกลักษณ์และแนวคิด มีสติปัญญาโดยเฉลี่ยสูงกว่าบุคคลในวัยเดียวกัน มีความกระตือรือร้นและอุดมการณ์สูง (Marrison and McIntyre 1968 : 25-26) ในการบริหารสถาบันอุดมศึกษา นักศึกษาได้กลายเป็นตัวแปรสำคัญในด้านความสำเร็จของผู้บริหาร ทั้งนี้เนื่องจากการทำความเข้าใจลักษณะของนักศึกษานั้นจะช่วยทำให้ 1) ในด้านการเรียนการสอน การจัดระบบการศึกษาสอดคล้องยิ่งขึ้น 2) การจัดบริการด้านต่าง ๆ เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพตรงตามความต้องการของนักศึกษา และสังคมโดยส่วนรวม และ 3) สามารถวางแนวทางในการปกครองหรือบริหารนักศึกษาได้อย่างสมเหตุสมผล และทันต่อเหตุการณ์ (ประกอบ คุปรัตน์ 2527 : 187-188) ดังนั้นถ้าสถาบันอุดมศึกษาทราบพื้นฐานและความต้องการของนักศึกษา ก็สามารถจัดการเรียนการสอน และจัดกิจกรรมต่าง ๆ ให้สนองความต้องการของนักศึกษาในทางที่ควรที่เหมาะสมแล้ว ย่อมส่งเสริมให้นักศึกษาได้บรรลุเป้าหมายอย่างแน่นอน และเป็นประโยชน์ต่อสถาบันในการลดความสูญเสียในการผลิตบัณฑิตให้เป็นกำลังสำคัญของประเทศชาติ

วิธีหนึ่งที่จะนำมาซึ่งการศึกษาเพื่อให้ได้ข้อมูลพื้นฐานและความต้องการของนักศึกษาในการปรับปรุงการบริหารงานของสถาบัน คือ การทำวิจัยซึ่งในปัจจุบันผู้ที่เกี่ยวข้องในการจัดดำเนินการกิจของอุดมศึกษา ยังมิได้มีการศึกษาข้อมูลต่าง ๆ เกี่ยวกับนักศึกษาอย่างจริงจังในการวางแผนการศึกษา ทำให้การอำนวยความสะดวก การจัดดำเนินการไม่สอดคล้องกับลักษณะและความต้องการของนักศึกษา (วัลลภา เทพัสติน ณ อยุธยา 2527 : 4) และ

การวิจัย เท่าที่ผ่านมามักจะทำการวิจัยเพื่อตอบคำถามที่ผู้บริหารและอาจารย์ต้องการทราบจากนักศึกษา แต่ช่องทางให้นักศึกษาแสดงความคิดเห็น หรือประเมินสถาบัน หรือเรียกร้องให้สถาบันสนองต่อความต้องการของนักศึกษายังมีน้อยมาก

สถาบันการศึกษาพยาบาลในระดับอุดมศึกษา เป็นสถาบันวิชาชีพที่ทำหน้าที่ผลิตบุคลากรทางการพยาบาล เพื่อให้บริการแก่สังคม ด้านสุขภาพอนามัยและความปลอดภัยของชีวิต ซึ่งจะมีประสิทธิภาพสูงและสนองความต้องการของสังคมได้ดี เพียงใดย่อมขึ้นอยู่กับความสามารถของสถาบันการศึกษาพยาบาลที่จะดำเนินการจัดการศึกษา เพื่อ เตรียมบุคลากรทางการพยาบาลดังกล่าว การที่จะหล่อหลอมให้นักศึกษาพยาบาลมีลักษณะที่ต้องการได้จะต้องอาศัยการถ่ายทอดความรู้ การจัดกระบวนการเรียนการสอน การจัดกิจกรรมและประสบการณ์ที่เหมาะสม ดังที่ ชเวียร์ (Schweer 1976 : 574) ได้กล่าวถึงการจัดการศึกษาพยาบาลมีความแตกต่างจากการศึกษาสาขาวิชาอื่น โดยที่การจัดการศึกษาพยาบาล เป็นการจัดการศึกษาที่เน้นกระบวนการแก้ปัญหา และเพื่อช่วยให้ผู้เรียนมีความรู้อย่างกว้างขวางทั้งทางด้านวิทยาศาสตร์และสังคม เพื่อนำมาใช้ในการพยาบาลอย่างสมบูรณ์ การเรียนการสอนจึงต้องประกอบด้วยทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติในสภาพการณ์ที่เป็นจริง และทั้งสองส่วนจะต้องมีความสัมพันธ์สอดคล้องและผสมผสานกัน การเรียนการสอนที่ต้องการให้นักศึกษาได้รับประสบการณ์ตรงทำให้นักศึกษาต้องใช้ชีวิตในสถาบันการศึกษาแตกต่างจากนักศึกษาสาขาวิชาอื่น เช่น ต้องอยู่หอพักที่มีกฎระเบียบเคร่งครัด ต้องฝึกปฏิบัติงานใน เวลากลางวัน ต้องอดหลับอดนอน เป้าหมายงานอาชีพหลังสำเร็จการศึกษาค่อนข้างแน่นอนและจะต้องเกี่ยวข้องกับงานสุขภาพอนามัยไปตลอด เวลาของการทำงาน ซึ่งสิ่งเหล่านี้ล้วน เป็นสิ่งที่ก่อให้เกิดความเครียดและ เป็นปัญหาในการปรับตัวของนักศึกษา ในด้านการเรียน การสร้างทัศนคติต่อวิชาชีพ และจะส่งผลต่อคุณภาพของผลผลิตบุคลากรทางการพยาบาลด้วย

ความเคลื่อนไหวที่สำคัญประการหนึ่งที่ทำให้งานด้านการให้บริการสาธารณสุขแก่ประชาชน นับวันทวีความสำคัญมากยิ่งขึ้น คือ เป้าหมายสุขภาพดีถ้วนหน้าในปี พ.ศ. 2543 และกำลังสำคัญส่วนหนึ่งในการให้บริการดังกล่าวคือ บุคลากรทางการพยาบาล แม้ว่ารัฐจะให้การสนับสนุนการผลิตบัณฑิตสาขาวิชานี้เป็นอย่างมาก แต่ผลการผลิตก็ยังไม่เพียงพอกับความต้องการ (อาทร ชนเห็นชอบ 2527 : 5) และนอกจากนี้การศึกษาพยาบาลในช่วง พ.ศ. 2524 - 2527 ได้มีการเปลี่ยนแปลงปรับปรุงอย่างมาก สถาบันหลายแห่งได้มีการปรับปรุงการผลิตบุคลากร

ทางการพยาบาลระดับอนุปริญญาให้เป็นระดับปริญญาตรีหรือเทียบเท่าปริญญาตรี และเพิ่มสถาบันการผลิตบุคลากรทางการพยาบาลขึ้นอีกหลายแห่ง เพื่อให้สอดคล้องกับสภาพความก้าวหน้าทางวิชาการและวิชาชีพ และความต้องการของสังคม (จินตนา ยูนิพันธ์ 2527 : 117) ดังนั้นการพัฒนาบุคลากรในสาขาวิชาชีพนี้ให้สามารถตอบสนองการให้บริการทางสาธารณสุขทั้งในด้านปริมาณและคุณภาพที่เหมาะสม จึงเป็นสิ่งที่สำคัญ การศึกษาปฏิกริยานักศึกษาพยาบาลที่มีต่อสถาบันการศึกษาพยาบาล จะทำให้ได้รับทราบข้อมูลจากนักศึกษาพยาบาลโดยตรงที่เป็นประโยชน์ และมีความสำคัญต่อสถาบันที่จะได้พยายามปรับปรุงระบบการเรียนการสอน การบริหารการปกครองนักศึกษา การให้บริการและสวัสดิการที่มีความเหมาะสมและทันเหตุการณ์ และการเสริมสร้างทัศนคติที่มีต่อวิชาชีพ ทั้งนี้เพื่อการผลิตบุคลากรทางการพยาบาลที่มีคุณลักษณะพึงประสงค์ออกไปรับใช้สังคมต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ

1. เพื่อศึกษาปฏิกริยานักศึกษาที่มีต่อสถาบันการศึกษาพยาบาล
2. เพื่อศึกษาเปรียบเทียบปฏิกริยานักศึกษาที่มีต่อสถาบันการศึกษาพยาบาล จำแนกตามชั้นปี สังกัด และ สถานที่ตั้งของสถาบัน

คำถามเพื่อการวิจัย

1. ปฏิกริยานักศึกษาที่มีต่อสถาบันการศึกษาพยาบาลในแต่ละด้าน เป็นอย่างไร
2. ปฏิกริยานักศึกษาที่มีต่อสถาบันการศึกษาพยาบาล จำแนกตามชั้นปี สังกัด และ สถานที่ตั้งของสถาบัน มีความแตกต่างหรือไม่

ขอบเขตของการวิจัย

ผู้วิจัยกำหนดขอบเขตของการวิจัยดังนี้

1. การวิจัยครั้งนี้มุ่งศึกษาปฏิกริยานักศึกษาที่มีต่อสถาบันการศึกษาพยาบาลของนักศึกษาทั้ง 4 ชั้นปี ที่กำลังศึกษาในหลักสูตรพยาบาลศาสตร์ ระดับปริญญาตรีหรือเทียบเท่าปริญญาตรี

ในภาคการศึกษาที่ 2 ปีการศึกษา 2528 ในสถาบันการศึกษาพยาบาลสังกัดกรุงเทพมหานคร กระทรวงมหาดไทย กระทรวงกลาโหม กระทรวงสาธารณสุข และทบวงมหาวิทยาลัยทั้งในส่วนกลางและส่วนภูมิภาค

2. ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา เปรียบเทียบปฏิริยานักศึกษาที่มีต่อสถาบันการศึกษาพยาบาล มีดังนี้

2.1 ตัวแปรอิสระ ได้แก่ ชั้นปี สังกัด และสถานที่ตั้งของสถาบัน

2.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ ค่าร้อยละของปฏิริยานักศึกษาที่มีต่อสถาบันการศึกษาพยาบาลแต่ละด้านดังนี้

2.2.1 คุณภาพการสอน

2.2.2 รูปแบบการสอน

2.2.3 ผลการเรียนรู้ของนักศึกษา

2.2.4 การประเมินผล

2.2.5 การศึกษาด้วยตนเองนอกห้องเรียน

2.2.6 ความสัมพันธ์กับอาจารย์

2.2.7 การจัดหลักสูตรการเรียน

2.2.8 ห้องสมุดและบริการการศึกษา

2.2.9 ระเบียบและข้อบังคับของสถาบัน

2.2.10 บรรยากาศของสถาบัน

2.2.11 กิจกรรมนักศึกษา

2.2.12 สวัสดิการนักศึกษา

ข้อตกลงเบื้องต้นในการวิจัย

1. ปฏิริยานักศึกษาที่ปรากฏในงานวิจัยครั้งนี้เป็นผลมาจากที่กลุ่มตัวอย่างได้ตอบแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเอง โดยกลุ่มตัวอย่างตอบแบบสอบถามจากการประเมิน การรับรู้ของตนเองเท่านั้น

2. นักศึกษาของสถาบันการศึกษาพยาบาลต่าง ๆ เป็นกลุ่มตัวอย่างที่มีความสามารถในการรับรู้สิ่งต่าง ๆ ได้เท่าเทียมกัน

3. กลุ่มตัวอย่างตอบแบบสอบถามด้วยความเข้าใจและด้วยความจริงใจ
4. มาตรฐานในการจัดระดับปฏิบัติการ โดยอาศัยค่าร้อยละ ได้แก่

70.00 - 100.00	หมายถึง	ปฏิบัติการระดับมาก
40.00 - 69.99	หมายถึง	ปฏิบัติการระดับปานกลาง
0.01 - 39.99	หมายถึง	ปฏิบัติการระดับน้อย

ทั้งนี้โดยที่ข้อมูลบวกกันไม่ได้และไม่สามารถทดสอบค่าความแตกต่างทางสถิติ

จึงอาศัยการเปรียบเทียบตามเกณฑ์ระดับที่ตั้งไว้ดังกล่าว

นิยามศัพท์เฉพาะในการวิจัย

1. ปฏิภาณนักรักศึกษาต่อสถาบัน หมายถึง พฤติกรรมตอบสนองต่อสถาบันการศึกษาของนักศึกษานักเรียน ซึ่งเกิดขึ้นจากการที่นักศึกษาเข้าไปมีปฏิสัมพันธ์และเข้าไปมีประสบการณ์ในกระบวนการเรียนการสอน การบริหารและการปกครองนักศึกษา และกิจการนักศึกษาของสถาบันการศึกษานั้น
2. กระบวนการเรียนการสอน หมายถึง สภาพการณ์ของการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ให้กับนักศึกษาของสถาบันและความสัมพันธ์ระหว่างอุปนิสัยการเรียนกับความสำเร็จหรือความล้มเหลวในการเรียนของนักศึกษาในที่นี้แบ่งกระบวนการเรียนการสอนออกเป็น 7 ด้าน คือ คุณภาพการสอน รูปแบบการสอน ผลการเรียนรู้ของนักศึกษา การประเมินผล การศึกษาด้วยตนเองนอกห้องเรียน ความสัมพันธ์กับอาจารย์ การจัดหลักสูตรการเรียน
3. การบริหารและการปกครองนักศึกษา หมายถึง สภาพการดำเนินงานของสถาบันที่เกี่ยวข้องกับการจัดสภาพแวดล้อมและปัจจัยที่เอื้อต่อการเรียนการสอน การพัฒนานักศึกษาในด้านต่าง ๆ ตลอดจนการใช้ชีวิตของนักศึกษาภายในรั้วสถาบัน ในที่นี้แบ่งการบริหารและการปกครองนักศึกษาออกเป็น 3 ด้านคือ ห้องสมุดและบริการการศึกษา ระเบียบและข้อบังคับของสถาบัน และบรรยากาศของสถาบัน
4. กิจการนักศึกษา หมายถึง การดำเนินงานที่เกี่ยวข้องกับการบริการ การอำนวยความสะดวก การให้ความช่วยเหลือ แก่นักศึกษาในการใช้ชีวิตภายในรั้วของสถาบัน

และงานที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนานักศึกษาให้ เป็นคนสมบูรณ์ ในที่นี้แบ่งกิจการนักศึกษออกเป็น 2 ด้าน คือ กิจกรรมนักศึกษา และสวัสดิการนักศึกษา

5. นักศึกษา หมายถึง นักศึกษาชั้นปีที่ 1 ถึงชั้นปีที่ 4 ของสถาบันการศึกษาพยาบาล ที่อยู่ในความรับผิดชอบของกรุงเทพมหานคร กระทรวงมหาดไทย กระทรวงกลาโหม กระทรวงสาธารณสุข และทบวงมหาวิทยาลัย ทั้งในส่วนกลางและส่วนภูมิภาค

6. สถาบันการศึกษาพยาบาล หมายถึง สถาบันการศึกษาที่เปิดสอนหลักสูตรพยาบาล ศาสตร์ ระดับปริญญาตรี หรือเทียบเท่าปริญญาตรี ระยะเวลาศึกษา 4 ปี โดยอยู่ในความรับผิดชอบของกรุงเทพมหานคร กระทรวงมหาดไทย กระทรวงกลาโหม กระทรวงสาธารณสุข และทบวงมหาวิทยาลัย ทั้งในส่วนกลางและส่วนภูมิภาค

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. เป็นข้อมูลพื้นฐานในการศึกษา เรื่องปฏิภานักศึกษาที่มีต่อสถาบันการศึกษาพยาบาล เนื่องจากเป็นการศึกษาคั้งแรก ดังนั้นข้อมูลดังกล่าวจึงใช้เป็นรากฐานการศึกษาเปรียบเทียบในการวิจัยต่อเนื่องในอนาคต เพื่อก่อให้เกิดการเข้าใจถึงการเปลี่ยนแปลงและการทำนายตามวิธีทางวิทยาศาสตร์
2. ก่อให้เกิดประโยชน์แก่ผู้บริหาร อาจารย์ และบุคลากรของสถาบันได้รับรู้และเข้าใจถึงสิ่งที่นักศึกษาต้องการจะบอกให้สถาบันทราบเกี่ยวกับประสบการณ์ในด้านต่าง ๆ ที่จัดให้ ตลอดจนปัญหาที่นักศึกษาประสบ เป็นการลดช่องว่างระหว่างนักศึกษาและผู้ที่เกี่ยวข้อง
3. ก่อให้เกิดประโยชน์แก่ผู้บริหาร อาจารย์ ในการจัดการเรียนการสอน การจัดบรรยากาศ กิจกรรม การบริการช่วยเหลือ ที่สนองความต้องการ ความสนใจในการใช้ชีวิตอยู่ภายในสถาบันของนักศึกษาอย่างมีประสิทธิภาพ
4. ก่อให้เกิดประโยชน์ในการเปรียบเทียบระหว่างสถาบัน ว่าสถาบันใดมีด้านใดบ้างที่ดี มีจุดอ่อนจุดดีตรงไหน เพื่อการแลกเปลี่ยนแบบอย่างที่ดี ในการนำมาซึ่งการปรับปรุงแก้ไขการดำเนินงานของสถาบันให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

5. ทำให้ทราบปัญหาพร้อมสมัยในด้านต่าง ๆ ถึง 12 ด้าน ซึ่งแสดงออกโดยนักศึกษา
ในลักษณะปฏิบัติการต่อการจัดประสบการณ์และ สิ่งแวดล้อมในสถาบันการศึกษาพยาบาล

6. ข้อมูลที่ได้จะเป็นตัวบ่งชี้ถึงปัญหาและพฤติกรรมของนักศึกษาทำให้ผู้บริหาร
สามารถทำนายแนวโน้มการเกิดปัญหาและปฏิริยานักศึกษาทำให้สามารถแก้ไขปัญหาได้ทันเวลาที่

ลำดับขั้นตอนในรายงานการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ได้แบ่งลำดับขั้นตอนในรายงานการวิจัย ออกเป็น 5 บทดังนี้

- บทที่ 1 บทนำ ประกอบด้วย ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา วัตถุประสงค์
ของการวิจัย ขอบเขตของการวิจัย ข้อตกลงเบื้องต้นในการวิจัย คำจำกัด
ความที่ใช้ในการวิจัย ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ ลำดับขั้นตอนในรายงาน
การวิจัย
- บทที่ 2 วรรณคดีและรายงานการวิจัยที่เกี่ยวข้อง ประกอบด้วย แนวคิด ทฤษฎี
เอกสาร งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
- บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย ประกอบด้วย ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง เครื่องมือ
ที่ใช้ในการวิจัย การเก็บรวบรวมข้อมูล การวิเคราะห์ข้อมูล
- บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล
- บทที่ 5 สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ ภาคผนวก

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย